

ТЕХНОЛОГІЯ-2024

МАТЕРІАЛИ

XXVII міжнародної науково-технічної конференції

24 травня 2024 року

Київ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. Володимира Даля
ANTALYA AKEV UNIVERSITY
TASHKENT INSTITUTE OF CHEMICAL TECHNOLOGY
ГРУПА КОМПАНІЙ «ПЛАЗМАТЕК»
ГО «ФУНДАЦІЯ «ПРОСТІР»
ГО "АСОЦІАЦІЯ ФАРМАЦЕВТІВ УКРАЇНИ"
ПрАТ „ХІМПРОЕКТ”

ТЕХНОЛОГІЯ-2024

МАТЕРІАЛИ

XXVII міжнародної науково-технічної конференції

24 травня 2024 року

м. Київ

Київ, 2024

Технологія-2024: матеріали міжн. наук.-практ. конф. 24 травня. 2024 р., м. Київ. /
укладач Є. І. Зубцов – Київ : Східноукр. нац. ун-т ім. В. Даля, 2024. – 345 с.

Редколегія: В.Ю. Тарасов, д.т.н., проф. (головний редактор); Є.А. Івченко, д.е.н., проф.; С.О. Кудрявцев, к.т.н., доц.; С.Л. Кузьміна, д.філос.н., доц.; С.В. Кузьменко, к.т.н., доц.; Л.А. Мартинець, д.пед.н., проф.; С.О. Митрохін, к.т.н., доц.

Адреса редколегії: Східноукраїнського національного університету імені Володимира
Даля, вул. Іоанна Павла II, 17, м. Київ, 01042. т.: (050)9045549

Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику. Автори опублікованих
матеріалів несуть відповідальність за їх зміст. Тези друкуються в авторській редакції.

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету інженерії Східноукраїнського
національного університету ім. В. Даля (Протокол № 11 від 31.05.2024 р.)

ФІЛОСОФІЯ РИЗИКУ – ВИНЯТКОВІСТЬ ЯВИЩА БЕЗПЕКИ

Григор'єва Є.С.¹, к.т.н., Гулевський С.В.², к.філос.н., Сапегіна І.О.¹, Кудь О.О.¹, Тимофєєв К.С.¹

¹ *Український державний університет залізничного транспорту*

² *Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна*

Філософія науки може бути застосована при дослідженні такого складного поняття як безпека. Визначення певних формулювань при вивченні потенційного ризику має цілу низку складнощів, що пов'язані із винятковістю явища безпеки. Для того, щоб знівелювати прояв небезпек у будь-якій діяльності людини, необхідно скласти принципову схему стосовно явища безпеки та небезпеки, імовірності прояву.

Механізми самозбереження мають найпростіші організми. Такі механізми проявляються як спроможність розпізнавання негативних і позитивних зовнішніх чинників [1] На більш високих рівнях розвитку живої природи вже виникає певна екстраординарність біологічного значення. Коли живий індивідуальний організм переносить у навколишній світ значущий для нього зміст. А з виникненням свідомості розвиваються вже психічні форми розуміння навколишнього середовища.

Вищі за власною свідомістю тварини мають таку здатність – цілісне сприйняття не лише окремих предметів, а й оцінювання ситуації у оточуючому середовищі загалом. Таким чином в них виникає випереджальність у діях. Це дозволяє зробити припущення про те, що саме спроможність до оцінювання імовірних негативних наслідків стосовно зовнішніх впливів породжує виняткове явище безпеки.

Проводячі паралелі стосовно будь-якого зовнішнього впливу та майбутніх імовірних негативних наслідків, певний індивідуальний організм надає відповідного значення означеному спостереженню – імовірність прояву небезпеки. Розуміння імовірності прояву небезпеки має суттєве значення для збереження життя. Якщо індивідуальний організм не сприйматиме навколишній світ в контексті імовірної небезпеки, він загине.

У людській життєдіяльності винятковість явища безпеки отримує подальший розвиток. Маючи свідомість, людина стає спроможною не лише до здійснення оцінки негативного впливу на неї або на будь-який інший об'єкт. Вона спроможна оцінити і свій стан щодо імовірної небезпеки.

Винятковість такого явища як безпека виникає як специфічна форма визначення існування будь-якого об'єкта щодо імовірної небезпеки. У людському розумінні винятковість явища імовірної небезпеки і безпеки є ідентичними, до них лише змінюється ставлення. Стосовно виникнення імовірної небезпеки, тут у людини в свідомості у переважній більшості випадків формується заздалегідь негативне відношення. Щодо виняткового явища безпеки, тут присутні відносини власне самого об'єкта і імовірного негативного впливу на нього.

Огляд численних наукових досліджень дозволяє стверджувати про те, що має місце винятковість явища безпеки (й імовірної небезпеки водночас). Розуміння означених понять має подвійну природу щодо усвідомлення будь-яким індивідуальним організмом. У своїй загальності сутність безпеки становить природа речей. В об'єктивному розумінні безпечно тотожне збереженню природного визначення буття. При цьому необхідно враховувати те, що будь-яке заперечення сутності природи речей є потенційно небезпечним. Тому об'єктивним є той факт, що безпека речей визначається їхньою природою [2].

Концепція сталого людського розвитку є основою науки про будь-яку безпеку людини [3]. Основні напрями означеної міжнародної концепції містять у собі низку тверджень стосовно виняткового явища безпеки. І включають до себе таке визначення безпеки життєдіяльності для населення будь-якої країни, яке ґрунтується на довготривалому процесі сталого розвитку індивідуальної людини, і не забезпечується озброєнням. Так само

безпека життя і здоров'я кожної індивідуальної людини має розглядатися в першу чергу як складова розвитку культурно-духовної сфери життя суспільства, а вже потім – як компонент соціально-політичної, матеріально-виробничої та побутової сфер.

За сутністю науки бувають фундаментальними та прикладними [4]. Безпека життєдіяльності є прикладною наукою про засоби та методи для безпечної діяльності людей. І має пряме відношення до практики та спрямована на вирішення конкретних завдань. Для чого використовуються всі фундаментальні галузі знання – такі, як фізика, біологія.

Самі завдання безпеки виникають внаслідок взаємодії індивідуальної людини з довкіллям. Безпека людини є загальною категорією, яка характеризує забезпечення життєдіяльності індивідуальної людини в будь-якій державі. А все більше розуміння виняткового явища безпеки сприятиме створенню такої безпекової моделі на основі низки унікальних компонентів, що притаманні саме нашій державі.

Література:

1. Théry F. Le concept de mécanisme en biologie. Philosophie, science et société, 2015. <https://philosciences.com/le-concept-de-mecanisme-en-biologie>

2. Концептуалізація управління економічною безпекою підприємства: монографія. / О. М. Ляшенко. – 2-ге вид., переробл. Київ: НІСД, 2015. 348 с. https://niss.gov.ua/sites/default/files/2015-10/lyashenko_1_druk-43fc7.pdf

3. Безпека життєдіяльності та основи охорони праці. Курс лекцій: навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів всіх спеціальностей за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр» / А.І. Ткачук, О.В. Пуляк. – Перевидання, доповнене та перероблене. Кропивницький: ПП «Центр оперативної поліграфії «Авангард». 2017. 184 с.

4. Shaw J. Revisiting the Basic/Applied Science Distinction: The Significance of Urgent Science for Science Funding Policy. Journal for General Philosophy of Science, 2022. Vol. 53. Pp. 477–499 <https://link.springer.com/article/10.1007/s10838-021-09575-1>

НАПРЯМИ ТА МЕТОДИ ПСИХОХОЛОГІЧНОЇ КОРЕКЦІЇ НЕГАТИВНИХ ПСИХІЧНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Гончарова Д.О., Пелешенко О.В. ст. в. кафедри психології та соціології

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

В сучасному суспільному просторі здобувачі вищої освіти стикаються з безпрецедентним рівнем стресу, тривоги, психологічної напруги та іншими негативними психічними станами через різноманітні фактори, такі як соціальні, економічні та політичні чинники, академічне навантаження, суспільні очікування, особистісні виклики та швидкоплинне цифрове середовище. Наявні негативні психічні стани можуть перешкоджати навчальній успішності здобувачів вищої освіти, загальному благополуччю та, навіть, призвести до більш серйозних проблем із психічним здоров'ям, якщо їх не вирішувати. Таким чином, розуміння ефективних напрямів та методів психологічної корекції має вирішальне значення для викладачів, психологів-консультантів і фахівців у сфері психічного здоров'я, щоб допомогти здобувачам вищої освіти долати ці виклики та сприяти формуванню психологічної стійкості особистості.

Теоретичну та методологічну основу дослідження складають дослідження, які вивчали негативні стани психічного здоров'я таких авторів як: О. Ігумнова, Т. Стойник, А. М. Прихожан. Засоби психологічної корекції досліджували В. Хлопецький, С. Курилюк, Г. Презлята, Н. В. Гула. Чинники гармонізації психічних станів вивчали: Г. Гірняк, Л. Бабій.

Мета роботи полягала у дослідженні ефективних напрямів та методів психологічної корекції, спрямованих на пом'якшення негативних психічних станів здобувачів вищої освіти.